

Teater ja muusika.

Õesti teater „Estonias“ etendati kolmapäeval — teist korda — operett „Perjus üliõpilane“. Heas meeleolus ning mõjuvalt algas orkester oma eesmängu mis tingimata midagi elavat ja head ette kuulutas. Naiss-koor algas, kumb wankuralt. Pärast poole paranes märksa loori meeleolu — vähemalt ettelande järelle wõis seda arvata. Esimese elu jõu ja mängu hoo tõi näitelawallse tegevusesse Kralau kuberneri Ollendorfi (hr. Binna) ilmumine; ja seda jõudu ning hoogu jätkus termeks ettelande ajaks ja näis isegi ohwitserid kaasa liikuma. Ülemleitnant Ollendorf oli täieline „operette kuberner“. Täieste õnnestanud on hra Binna couplet „tähja lah“ teises waatuses: See on üks neist parematest mida hra Binna on loonud. — Krahwinna Rowalska oli loogu poolest õige wäliselt jäänud ja patstis oma „kogutate“ taktide kõrwalt liiga wähe krahwinnalik wälja, kumb aja sai sellest hoolimata ettelandmise juures oma tarwilises suuruses nähtawale toobud ja pealegi wõis see wälte loogu õige juuresti laulda, ning see laulmine teenis täielist rahulolemist ära. —

Laura aja kandis netu Pumbo oma wõtmise kõrgusel ette, kumb: kus on netu Pumbo süttaw laul jäänud? Ta wõib omas laulmises weelgi meelbida, aga . . . — miks on saatus meile teatri wasta nõnda walt!

Bronislawa (netu Sals) oli meeldiw, ta mängis lõbusasti ja laulis hästi. Üliõpilane Simon (hra Blaubrit) laulis seekord wähe lärebaste ja mängus tundus mõnikord ka midagi „tehtud“ mitteloomuliku olema. On tal üleüldse ju ka määratud õige palju „teha“.

Üliõpilane Jan (hra Amesjon) oli hea ja ta nähti ka laulmisega seekord õrnemini hõltsama saama kui waremalt mõnes teises osas. Wangitoja ülem Hanejalg oli üks neist õnnematest kes laulda ei wõinud ehl õigemini ütelda: „mitte muusikaltselt laulis“ ja see wõlmanane on kõrwale walusam kuulda kui „mitte laulmine“. Nii wäga kui ma selle osalise mängu ka austan ei soowitaks ma tema laulmist siiski mitte kellegile kuulutada. Õige parem muusikaline pala oli Bronislawa ja Jani duett teises waatuses mille eest ettelandjatele täieste ärateentud tormiline kiitus osaks sai ja nad oma duetti kordama pidwad. Orkestre saatus oli hea, kumb peame teda omale ishe kolmandiku wõrra tasasema ette kirjutama.

A. Topmann.